

# **Ayşe Ertekin**

**- şiirler -**

**Yayın Tarihi:**

29.11.2021

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

## Ahh..

Bu nasıl bir ahtır  
Sırtım kambur  
Yüreğimin pası  
Oldu çamur

Senki devrilmez  
Asırlık çınar  
Okyanusa meydan okuyan  
Koca bir deniz

İçimde yanan  
Kor bir ateş  
Göğsümde düğümlenen  
İlmek ilmek bağ

Bu bir soykırım  
Bu bir pusu  
Yetmedi sana  
Ruhumun hası

Dindir yitirdiğin anlamsız nağmeleri  
Savur kalbinin kepenklerini  
Açılsın gök kubbe yeniden  
Dizilsin ezgiler sinenden

Bir bedbaht olabilirim  
Ağladığıma yanarım  
Yandığıma ağlarım  
Kor olur eririm

Denize dalar  
Mercanlara yem olurum  
Bir türkü tutturur  
Sonsuza yürürüm...

Ayşe Ertekin

## **Akıllı olmanın nirvanası**

Bana deli demeyin  
Tüm duyguları dorukta yaşadığım için bu sesli sevgilerim.  
Börtü böcek ağaç ve taşlara bile anlam yükleyişim.  
Bakmayın bana öyle hor ve kör!  
Bir yandan şarkı mırıldanır bir yandan sevgimi yüklerim masum duygularla.  
Bir kedinin vefa bakışı işler yüreğime  
Bin bir tehlikeden korunurum bir sevgi hürmetine...  
Bundan mütevellit severim kendimi  
Varsın desinler deli miyim neyim...

Ayşe Ertekin

## **Alemi sadır**

Belki de hiçbir tene temas etmeyecekti  
Zaman,  
Hiçbir renge bürünmeyecekti  
Sisli dağlar hayaller ırmağından bir parça idi  
Yansıması şule...  
Gönül zindanının harabesi idi görünen.  
Kalbe hançer gibi saplanan  
Ritmik bir çınlama kaplamış gibi  
Heryer buğulu ama dopdolu  
Avaz avaz çınlama avaz avaz ışık.  
Kalbimden çevreme sızlarcasına...

Ayşe Ertekin

## **Arkadaşım Ağustos böceği**

Ben Ağustos çocuğuyum  
Ağustos böcekleri  
Benim arkadaşlarım

Doğduğum güne yaklaşırken  
Adım adım

Sesleri çınlar kulaklarımda  
Bana kendilerini hatırlatırlar

Öyle sarhoş edici gelirki  
Alıp götürürler beni  
Gitmek istediğim yerlere

Dönmek istemem tekrar  
Onlarla birlikte  
Upuzun süren bu yolculuktan..

Ayşe Ertekin

## **Bakıştaki karanlık**

Bir ok ve yay getirin  
Sinesi lime lime olmuş,  
Göğsünden seller akan,  
Oysa katranla mayalanmış olana

Getirin  
Mızrağımda ipe asılı rüyalarımı  
Sevdirmeyin sevdirmedığınız gibi  
Hiçbir anımı...

Kordan bakışlı simalarda yankılanan  
Ve asla unutulmayan o gelincik çiçeği...

Ne gelecekler vardı  
Nede gidecekler

Yıkılmış camdan putlarınız  
Sivrilmiş kör bıçaklarınız...  
Bulutlara yansıyan karanlığınız...

Ayşe Ertekin

## **Ben Şimdi sen olsam**

Ben Şimdi duman olsam  
Toz olup buluta karışsam  
Göklere değse telaşsız tozum  
serpilerek yere doğru

Ben Şimdi dağ olsam  
Geniş omuzlu yaşsı başımla  
Oyuk oyuk mağaralansam  
parlasam güneşe doğru

Ben Şimdi sema olsam  
Arza muhtela ruhumla  
Kenetlenerek yer gök arası  
Bir kuşak seyre doğru

Ben Şimdi sevda olsam  
Gelip sevdalansan bana  
Sadırında his etsem seni  
Ve sevdam sana doğru..

Ayşe Ertekin

## **Benim çocukluk korkularım var**

Dünyaya gelişimin  
tahterevan gunleriydi

Arkama dönüp baktım  
denize sıfır salıncak vardı  
Tutuyordu ellerimden babam  
Arkama baka baka gidişim  
yavaşlatıyordu adımlarımı

Ağladığımı hatırlıyorum  
Denize düşerim korkusuyla  
Biri alıyordu beni kucağına

Küçük su akıntısı vardı  
Yeni yürüyorum o sıralar  
Adım atamayışım...

Ekmek pişiren köy hatunları  
Gülerek bakarken  
Abim alıyordu kucağına  
Olmayan gücüyle...

Merdiven korkum vardı benim  
Herkes çıkarken yukarı  
Yada inerken  
Adım atamayıp geride kalma korkusu..

Pedala yetişmeyen ayaklarımla  
Bisikletten düşme korkusu..  
Ki önce ben düştüm sonrada o

Anne, ben evlenmeyeceğim  
yaşlanmak istemiyorum  
Dediğimi hatırlıyorum.

Çocukluk korkularım  
Büyüklik rüyalarım...

Ayşe Ertekin



## **Bir Satır Bin Ölüm**

Şair değilim  
Ama yazmak ölüm fermanım olamaz olmamalı  
Yazmamak öl demektir bana  
Dindiremez ondan başka hiçbir nesne, sözcüklerimi  
Yasaklıyım satırlara  
Heves ederken ölüme adım adım  
Kabzetti melek, ruhumu  
Bir satır bin ölüm demek  
Yiğitçe savaştım  
Geni bozuk kahinlerle  
Yinede kurtuluş gelmedi yemen ilinden  
Yazmak bir ifade biçimi benim için  
Öldürmeyin ben şair değilim  
Konuşmayı bilmediğimden bu yazışlarım  
Yazdım ve öldüm  
Ölünün arkasından düş gören şair.  
Kalan sözcüklerimi tamlayanım...

Ayşe Ertekin

## **Bir yağmur sonrası**

Adını gönlüme ilmek ilmek nakşettigim  
Nebinin sokağı

Şimdi yer gök selam durmuş  
Melekler saf saf

Ve bir çığlık koptu felekten  
Sarsılırken yer ile gök

Çagladılar birden  
günahın nefesine maruz kalmış bulutlar

Serpildi yer yüzüne  
Nağme nağme yağmurlar

Ve gülüşmeler başladı  
Sanki eski günahlar yok olmuş

Bu kutlu şehirde  
Çocuklar saf durmuş  
Günahsız ve tertemiz

Gökyüzü sıyrılmış kirinden pasından  
Yeryüzü artık günahsız ve tertemiz..

Ayşe Ertekin

## **Birgün belki**

Yüreğimde biriktirdiğim,  
geç kalmışlığın yığıntısı altında eziliyorum.  
Hayata karşı  
Değişime karşı...  
Birgün bende erken gelirim belki,  
O gün son günüm değilse eğer...

Ayşe Ertekin

## **Birgün tomurcuk ta açarız**

Ellerim  
Hiç bu kadar soğuk olmamıştı  
Buz kesmiş parmak uçlarım  
Belki bir kesit yara açar  
Etimin ince yeri

Kalbim  
Hiç bu kadar kanamamıştı  
Gözlerine mahkum gözlerim  
Adliyede çarpan yüreğim  
Mahkemede can veren bedenim

Ben gözlerinin suç örgütü  
Yüreginin kelepçesi oldum

Platonik aşk dediler

Yitirdim yaşanmamış  
Yaşanılacak aşklarımı  
Kalbime hapsettim  
Ümmi sevdami

Allah'ım bu değilse  
Ya kim?

Kim o unutturacak babayiğit  
Ne olur gelsin artık

Zira bu zindan sıktı belimi  
Zinciri boynuma dolanan kolye  
Kesiyor nefesimi

Hiçbir takı hiçbir ziynet  
Eğlendirmiyor beni  
Gösterişli giysiler  
Yeni ayakkabılar  
Emanetmiş gibi

Bıktım nefesi kokan  
Kehanetle yaklaşan  
Ruh tacizcilerinden

Temiz nefesle gel sevgili

Ruhum sana emanet

Gel.....gel

Gel artık kurtar beni

Gel ki yalın ayak koşayım yollarında  
Dikenler batsa da sorun yok  
Sen gelirsen tutarsın ellerimden  
Birlikte koşarız atların üstünden  
Yarışırız ömür boyu  
Hayat serüveninde

Bayatlayan dünyaya  
Maya çalarız yeniden

Sen gelki  
Yeşersin kuruyan güllerim  
Tomurcuk açsın gönül bahçemde  
Sarmaşık gibi süzölsün gönöl evime

İyisi mi çabuk gel...

Ayşe Ertekin

## **Bu benim hiçliğim**

Vurma yüzüme  
Fırlatma bana  
ok gibi bakışlarını

Zaten içmişim  
Şarap diye mürekkebi  
İs doldu damarlarım

Bakma öyle  
Kağıdı hamur gibi  
Yoğurmuşum

Vurma yüzüme hiçliğimi  
Vuruldukça  
Katık olmuşum

Alnımı yasladığım  
Kamış imiş dal değil

Otelendikçe pekişmişim..  
İtildikçe sevmişim

Sevdikçe farketmişim hiçliğimi...

Ayşe Ertekin

## Çocukken bayram

Ben çocukken  
Bayram benim için şeker değildi  
Oyuncak bebeğimdi

bir haftaya sıkışmış bir yıld  
Bayram çocukluğumdu

Ben küçükken bayram bir vuslattı  
Anlamı bayram olmayan

Anne kucağıydı  
Annemin yemekleri idi

Ben bayramı hasret giderme bilirdim  
Her yıl bayramı iple çekerdim

Bayram kavuşmaktı  
Annemin kokusuydu  
Yılda iki defa aile sevgisiydi

Hiçbir bayram öncesi  
Canım şekeri çekmezdi  
Kavuşmayı çektiği kadar

Tatlıyı bundan sevmeyişim  
Bayram ukde idi  
Bogazimdaki düğüm

Çocukluğumun bayramı  
Bayram değildi...

Ayşe Ertekin

## **Dolu tepe**

İki sıra kavak ağacı  
yol boyu

Penceresi yarım aralı  
Torosun

Yell savuruyor  
saçlarımı  
Hayaller peşi sıra

Parmaklarım  
bulutları gösteriyor  
Şekil şekil her biri

Motorun sesi  
beynimi uyuşturuyor gibi

İçimden  
şarkı mırıldanıyorum

Gökyüzü tertemiz bugün  
Başım cama yaşlanmış  
Zaman zaman sarsılıyorum

Kavak yelleri esiyor  
Buram buram kokuyor

Temiz rüzgar gözlerimi kısıyor  
Memnunum bu halimden

Yarım aralı gözlerle  
Seyrediyorum  
su kanallarını

Saçı başı dağınık  
Burunları sümüklü çocuklar  
çarpıyor gözüme

Belki de ilk denk gelişim...

Tezek kokuları  
geliyor burnuma  
Köyün girişinden

Bir kerpiç evin önünde duruyoruz  
Kerpiçten kocaman avlusu var

Eşyalar üst üste yığılmış  
Ve burda yeni bir öykü başlamış...

Ayşe Ertekin



## **Ey Allah'ım**

Senden umut kesilir mi yar  
Sana dayanan beller ne güzel

Senin lutfun var iken yar  
Senden meded ummak ne güzel

Senin rahmetin var iken yar  
Bir tecelli etsen ne güzel...

Ayşe Ertekin

## Fe eyne tezhebun

İnsan bekaretini  
bir odada harcamış

Gönlü bakir olanı  
Tek seferde yıpratmış

İnsanoğlu şehveti  
Aşk diye bestelemis

Yığıntı hevesini  
Sosyal diye dayatmış

İnsan bir dağ bir duvar  
Tek celsede yıkılmış

Ruhsuzlaşan dünyayı  
Şeytana kiralamış

Takmış siyah peceyi  
İşlemiş her günahı

İnsanoğlu imanını  
Bir bezle tabir etmiş

Edeb ile hayayı  
Oluk oluk akıtmış

İnsanoğlu yetimi  
Malıyla hırpalamış

Sorsan herkes aleni  
Yalnızken gör halini

Müslüman müslümana  
Silahları doğrultmuş

İnsan oğlu petrolü  
Meydeki şarap görmüş

Filistin'de Yemen'de  
Katliamlar peşpeşe

İnsanoğlu çekipte  
Resmine ödül almış

Gördüğü olaylara  
Kamera şahit bilmiş

İnsanoğlu gün be gün  
İslamdan uzak düşmüş

Söylesene ey insan  
Rabbim sana ne demiş

Oku aydınlan diye  
Sana Kur'an indirmiş.

Ayşe Ertekin

## Gökyüzünde iki yıldız var

Her gün pencereden bakanlar  
Sıra sıra dizilmiş  
Tırlar kamyonlar arabalar ve insanlar  
Hergün aynı telaşla yola koyulanlar.  
Gökyüzünde sadece iki yıldız var  
Birbirinden çok uzaklar  
Biri bir zaman sonra kaybolur  
Öteki dindirir ışığını  
Her sabah güneş doğar her akşam batır  
Ay ikindiye mutevelit belirir  
Hergün her an her saat birbirinin aynı  
Her duygu her düşünce birbirinin aynı  
Hep aynı döngüde döner devran  
Kaybolan yıldız belirir yavaştan  
Uzaklaşarak biraz daha  
Gökyüzünde yüzünü göstermeye çekinen nice nice yıldızlar var  
Bu defa yine iki yıldız var  
biraz fazla uzaktalar ötekinden  
Kaybolmayan kaybolmaya başlar bu defa  
Yine her döngü birbirinin aynı  
Her duygu birbirinin...  
Ben pencerem gökyüzü yıldız ve ay  
Birbirinin aynı...

Ayşe Ertekin

## **Harranda haziran**

Seninle bir bahar geçirmeli  
Yaslanıp göğsündeki baharın uykusuna  
Bahar boyu uyumalı çınarın gölgesinde

Sevgili seninle eski Harran köylerinde  
Kerpiçin kokusuna kokumuzu salarak  
Urfa türküleri tütürmeli

Ayrı geçen günleri unutarak  
Seninle uzun uzun seyahat etmeli  
Deve kervanlarıyla yanyana ilerleyerek  
Bu şehri yeniden keşfetmeli

Tarihi hanlarda acı kahvenin tadına bakmalı  
Tüm yitip giden aşkların anısına..  
Tek yudumda içmeli

Ey göğsüne çınar ektiğim asırlık adam  
Bu destanı seninle yazmalı..

Ayşe Ertekin

## Herşey puslandı

Kalbim hiç,  
Gerçek duyguyu his etmedi

Her bayram topladığımız dede evinde,  
Curcuna kalabalıkta cılız sesli bir çocuktum

En akıllı çocuk olma çabasıyla  
Hiç yaramazlık yapamayan o çocuk!

Sırtına yüklediği yükün  
Farkında olmayan..

Hayal meyal hatırladığı anılar..

İşte o çocuk bu çocuk

Sol yanı gerçekten acımadı hiç  
Yitirdi tüm duygularını

Şusturulma  
Ötelenme  
İtelenme neticesinde..

O çocuk bugün  
Sevinme, Ağlama, haykırma, karşı çıkma, itiraz etme,af etme, mutlu olma, umutlu  
olma yitisini kaybetmiş..

Her tarafa silik bakışlar atmakta

Kalbinin kör olmuş gözleri ile  
Bitkisel hayatta...

Ayşe Ertekin

## **Heves**

Faniyiz, buluttan tarlaları süreceğiz diyecek kadar da özgüvenli...

Ayşe Ertekin

## Heyhat

Öyle bir zamana denk geldik ki,  
kalpler boş,  
gönüller boş,  
yürekler boş.  
Anlayış sıfır  
Merhamet sıfır  
Tahammül sıfır..  
Kardeşlik yok  
Dostluk yok  
Vicdan yok...  
Ve bir gün felekten Bir emir koptu  
Sarsıldı yer ile gök  
Ve sonra  
Sınıflar boşaldı  
Sokaklar boşaldı...  
Ve insanlar ne oluyor bu yer yüzüne dedi..  
Kendi sinesinde parçalanmış, bölünmüş olanları göremedi...

Ayşe Ertekin



## Hûlyâ

Bir el tutup kaldırsa beni  
Hiç görmediğim bir sevecenlikle  
Uçuşsa eteklerim mutluluğun resminde  
Yavaşça havalansam iç alemimden,  
Kahkaha dolu neşeli hareketlerimle  
Alıp götürse beni gitmediğim görmediğim yerlere  
Bir el tutsa elimi, dokunsa belime  
Gidelim mi diye sorsa bakınca ona  
Gidelim desem avazım çıktığı kadar bağırğan sesimle..  
Gidelim  
Gidelim haydi  
Ne duruyoruz hâlâ  
Alıp uçsaksak buluttan buluta  
Kuşlarla yarışarak  
Bir gülüşme bir şenlik o an..  
Ayaklarımızın yerden kesildiği hissini unutarak.  
Gitsek gitsek ve gitsek  
Güneşin battığı yere kadar..

Ayşe Ertekin

## **Kalbi güzele hasretle**

Bazı şeyler çok acı  
çok hazin  
çok elim

Bu benim revam diyesim var  
Kederi eleme sırtımda dört nala taşımışım

Hemde bile isteye  
Rehavete kapılmadan

Omuzumdaki ağır hissiyat...

Ben kalbimi güzelliklere zerk ederken  
yitirdim asıl güzelligimi

bir çocuğun gözünden baktım  
Bir annenin yüreğinden  
Bir babanın sırtından  
Bir evladın gamsızlığından

Çuval çuval eve topladım hepsini  
Bu hayatın en kötü istifçisi benim

Bir dal gibi savruluyor  
Bir yel ile kımıldıyorum

Çatıları yıkılmasın diye  
Ellerimle tutuyorum

Ben kalbi güzele denk gelene dek  
Tüm güzelligimi yitiriyorum...

Ayşe Ertekin

## Leyla'dan geçsin yolun

Bir Haziran sığağı buralar  
Obalar yok olalı asırlar geçmiş  
Ne kin kaldı, ne öfke, ne de ihtiras  
Bir mabede yolum düşeli...

O günden beri divaneyim  
Köy köy şehir şehir gezerim  
Erenleri seyre dalar giderim  
Divane oldum olalı

Serpilmiş asmalar yol boyu  
Salkım salkım koruklarla bezenmiş  
Elimi atsam mecalim yok  
Bir müsbet aşkına, avareyim

Bi çare olmuşum takatim yok  
Sermayem heybemde gezerim  
Nasihatin aklıma gelir  
Dergahından çıktım çikalı...

Ben leylayım Mecnun bir muamma  
Leyla'dan geçsin isterim  
Mevla'ya yol yol gideyim  
Cemalinden nasibim bileyim..

Dost benimdir benim dostum  
Post istemez, serden geçtim  
Lâl olsa da dilim, kâr etmez  
Dosta gönülden selam ederim

.....  
11/06/20  
.....

Ayşe Ertekin

## **Makamı İbrahim**

Hasret bir taşa olamaz  
Yeri doldurulması gereken  
Bir manaya olmalı  
Avucumu açıp seni bekliyorum

Bekleşiyoruz belki  
Birbirimizden habersiz

Ben seni çok seviyorum  
Çok masum seviyorum

Öyle dolu ki içim seninle  
Avare oluyorum

Ben çok masum düşünüyorum seni  
O yüzdendir gelmelerim  
Gelince gözlerimin ufuklara dalması

Her geldiğimde  
Temiz ve düzenli karşılıyorsun beni

Tepende uçuşan güvercinler  
selam duruyorlar bana

Huzurun adısın sen  
Adını İbrahim koydum  
Dedemin ve dedesinin adları..

Bugün yine seni kucakladım  
Hoşbeş ettik

Sen her zamanki huzuru veriyordun  
Hasret bize göre değil

Kokunu özlüyorum... .

Ayşe Ertekin

## Merhaba toprak

Sesinin tınısı kulaklarımda  
Hüznü bulutlara atacağım  
Yağmurla yağacak yaşlarım  
Kıvrak bakışlı gözlerimde

Gök savuracak uçan gemileri  
Savrulurken içimden bir parça  
Meydan okuyan küheylan ile  
Dağları zirvelere taşıyacak

Papatya yosun kokacak  
Çağa meydan okuyan bitkiyle  
Gül devşirecek kendini  
Sulak olan tarlada çıkarak

Zaman aleyhime işleyecek  
Kısıtlı saat sınırlı yaşam  
Toprağın bağına bastığı  
Onlarca kişiden biri olarak

.....  
Ansız

.....

Ayşe Ertekin

## **Neden?**

Bu acayip zıtlık döngüsü içinde  
Tek uyumlu bizmiyiz bu dünyada?

Tüm olmuş ve olanalara  
İtirazımız var iken

Bir başkasının  
Bizi anlamasını beklememiz neden ?

Tahammülsüz ve bencil halimizle  
herkesin bize tahammül etmesini  
Beklememiz neden?

Bunca nedenler arasında  
Nedensiz yaşıyorum

Ya bu benim nedensiz yaşantımın  
nedeni neden?

Ayşe Ertekin

## Ruhumda yağmur selleri

Bugün ağlıyorum  
Yaşadığım yıl kadar yutkunamadığım gözyaşlarımı kusuyorum  
Bir odaya hapsolmuş çocukluğuma ağlıyorum  
Odalar boyu hıçkırık sesleri  
Sustugum tüm hıçkırıklar yükseltiyor sesimi  
Bugün ben ağlıyorum  
Susturduğum çocukluğum ağlıyor  
Geleceğim ağlıyor  
Önü kapkara geleceğim  
Kuramadığım hayallerim ağlıyor  
Tüm sevdiklerim bir bir düşüyor gözümden  
Tüm ağlamalarım bir bir yükseliyor  
Oturup ağlamaktan başka bir çarem yok gibi  
Bugün geleceğim ağlıyor  
Geçmiş geçsek bile gözümün önü karanlık  
Bir hedefi öteki elinin tersiyle itiyor  
Tüm ağlamalarım çaresizlikten  
Tüm hıçkırıklarım güven kırıklığından  
Elini nereye atsan kaos  
Heryer kabuslarla dolu  
Bugün çocukluğunda uslu duran bir genç kız var karşınızda  
Künyesi akıllı  
Ruhu kapkara  
Yoruldum...

Ayşe Ertekin

## Savaştan sonraki ganimetler

Ömrümün baharında  
Tazecik bir tomurcuk idim  
Şen bülbül yüreğim ile yaşıyordum  
Bir anının hüznündeyim bugün  
Etraf yangın yeri  
Kalbim yangın yeri...

Geride bıraktık dedik  
Geri gelip çarptı yüzüme  
Hepsi teker teker  
Ve yeniden

Dünyada savaş ve Cenk  
Kalbim yağma alanı

Hiç sevmedik birbirimizi insan olarak  
Hiç duymadık kalp sesimizi  
Dilde kaldı nice nice mutlu edici sözler  
Hiçbiri kulaktan kalbe sızmadı

Yalancıyız insan olarak  
Ve bir o kadar bencil!

İncittik ve geçtik

Hevesimiz uğruna ülkeler yaktık ve yıktık

Arzumuz peşinden koşarken,  
nice masumların umutlarını bitirdik

Olan biten her savaşın ucunda benimde  
Bizimde bir payımız var...

Daha ne kadar sürecek  
Ne zaman bitecek bu özgür ama tutsak hayatımız?

Ayşe Ertekin



## Sevgi ınarı

Sen ki sinesi gök açılan ovalar  
Yaprak yaprak dökülüp  
Harman olan ağaçlar  
Bir of ile efil efil eser rüzgarlar

Amışsın koca sineni usul usul  
Bilmeden bir vefasızda tutuklusun  
Uuşur kuşlar çorak vadinden  
Nağme yayılır dağların tepesinden

Ne zaman ayaz göze dönüşürse  
ilk kervan'a kucak aarsın  
Kimi güzeller vardır o kervanda  
İstisna bir arzu düşer gönlüne  
Ayaz'ın sıcağından kalan elemle

Sinen okyanus kadar geniş ve manidar  
Bedevilik yaraşmamış nem kokusundan  
Ovalar nemlidir bilirsın  
Sularken tık nefes kesilirsin

Besler bytrsn bir aa olur  
Asırlar geçse de gölgesi kalmış  
Her derde şahitlik edip yn vermiş  
şimdi olmuş koca bir ınar

Ayşe Ertekin

## **Siyah cümbüş**

Ruhumun her zerresine tahammülüm yok,  
Çizgisinde yalın ayak koşan bir çocuk gibi şen olsa da dış görünüşüm...  
Ellerimle kargalar besledim bugün  
Bugün ruh halim kırılğan  
Yemyeşil duvarlar ördüm  
Sarmaşık çiçekli hayal bahçemde..  
Düş göreyim diye uykuya tutuldu bedenim  
Rengarenk düşlerle karanlığa uyandım.

Ayşe Ertekin

## Sonu görünmeyen yollar

Ufukta görülen yolun sonudur  
Bir beyaza boyanan karanın hikayesi gibi  
Bir başlangıç hikayesinin başlaması ile bitmesi arasındaki kısa mesafe gibi..  
Hiç olmamış olmayan ve olmayacak olan gibi.  
Hiç olmadı ki!  
Oldurmadılar.  
Deyip deyip bekledik onca sefer  
Kim kimin herkesi oldu ki?  
Ya da  
Kim kime herkes,  
Yalnızlığın yolculuğunda kim yoldaş oldu ?  
Kim kendisinin dışında sevdi seni  
Herkes kendisi için ve her kes kendisine  
Yolunu ayırdığında senden kötüsü yok!  
Yolsuz yoldaşlar edindik  
Yolumuz çıkmaza oldu,  
Hep!

Ayşe Ertekin

## **Sür yönünü**

Kumandası elimde  
hayatımın

Kemikleri sızlıyor  
kalemimin

Merhaba diyor  
geviş getiren kuzu

Çevir diyor felek,  
bisikletin yönünü...

Ayşe Ertekin

## Şairin yazmama arzusu

İnsan şiir yazmaktan kaçır mı hiç  
Böyle duygulu bir andır  
Tüm çatışmalar iç alemde olur  
Ağlayasın gelir ve tutarsın kendini yazmamak için.  
Elin uzanır kaleme  
Ama korkarsın  
Yazmaktan  
Yazacaklarından...  
O an öyle bir alandır ki  
Yığılmış bir inşaatın altında kalmış gibi his edersin  
Tekrar kalkışırsın kaleme  
Kalem yanaşır usulca  
Uzatmazsın elini  
Yine korktuğundan..  
Sen ona o sana bakar  
Ya ağlamak ya yazmak  
Ya susmak  
Tüm duvarları yumruklamak istersin  
Ağlamaktan kaçmak için  
Bide yazmaktan..  
Ve hiç şaşırılmaz,  
Asıl yazmak istediğini yazmamak için çıkıverir bu dizeler...  
Ve adı şairin yazmama arzusu kalır şiirin.

Ayşe Ertekin

## Taarruf

Destanımı yazdım,okudum dostlar.  
Mecnundur deyu beraat etme

İlmi fenni ne varsa nakşettim  
Femandır deyu tutuşup gitme.

Güle olan sevdama, hevestir dediler  
Onda gördüğümü bilmeden gitme!

Halik dilerse bitirir (yeşertir) taştan,  
Onun hikmetinden hiç sual etme!

Ayşe Ertekin

## **Umudun kanatları**

Eskiden bahardık  
Sonradan kış olduk

Kuşları özgür zan eder,  
Kafesten habersizdik

Şimdi kış olduk  
Yaş olduk  
Düş olduk.

Prangası boynumuzda  
Hayatın

Bir kanat çırpıp  
Yön değişmesi kaldı  
Uçuşuyla gün batımının..

Ayşe Ertekin

## Uzak ve yakın

Soylermisin âhu  
Biz hangi yolun yolcusuyuz  
Uzun ince yollar mı  
Tren yolları mı  
Çöl mü  
Şarkılara konu olan,  
Filimlere hikaye olan her konunun başrolü bizmiyiz  
Her şarkı bizi anlatıyor, her filim bizi  
Yürüdüğümüz kaldırımlar bangır bangır adımızı söylüyor  
Yoksa dünya hayatı filminin başrolü bizmiyiz  
Her ağızdan adımızı duyuyorum  
Her yazar bizi yazıyor  
Herşey biz  
Biz herşey...  
Uykumda bizi görüyorum  
Uyanıkken yine biz  
Herşeyi bu kadar biz iken ben yine sensizim âhu...

Söyler misin âhu, ne zaman gelirsin?

Ayşe Ertekin



## **Vah bana**

Vah benim  
kelimelere sığmayan  
yalnızlığım

Kalabalık meydanlarda  
Yüzleri cilalı insanları  
Ayırt edemeyişim

Bir ordu arzu seline  
Maruz kalan  
Bakir ruhum

Vay benim ferman bilmez  
Derman bulamaz  
Ve umuduna yenik düşen  
Masum kalbim

Yine yanıldın  
Yine yanıldım  
Yine yanıldık

Neden ?  
Yakinen görene dek  
İnanmayışım  
Yıkılışım..

Yanılıyorum..

Her umutta  
Yeniden ve yeniden..

08/06/20  
Ansız

Ayşe Ertekin

## Yanar dağ

Ben boğr delik bir dağdım  
Kızıl akardı sularım  
Yanık kuşlar uçuşurdu tepemde  
Yanmadan geçmek nafile

Sen yönü ırmağa dönük bir kayaydın  
Uçan kuşlar uğardı  
Önce üstünde dinlenir  
Sonra sulanırlardı

Ben akıtırken kızıl lavları  
Sen sıcak esintiye  
göğüs gererdin  
İliklerine kadar yanardın

Böylesi bir ilkti  
Tekti  
Yoktu bunun tesi  
Olmadı sonrası

Yeşerecekti yaktığım otların kökleri  
Bir yel savurup  
Bir yağmur yağacaktı  
Her ateşin sonu, birgün suya yenilmekti

Ayşe Ertekin

## Yaşlı duvar ve gözyaşım

Geçtiğim her yolda gözlerim tanıdık bir şeyler arar durur  
Oysa tanıdık yollardan geçerken değişen binbir türlü renk görünmez gözüme  
Bense yine kendimi taş duvarlar arasında bulurum..  
Öyle samimi,öyle hüzün dolu öyle güzel his ettirmez hiçbir tanıdık nesne...  
Ben yine yaşlanmış, beli bükülmüş bir duvara yaslarım sırtımı.  
Beni en iyi o anlar.  
Şirt sırta verir dertleşiriz öylece  
Öyle sessizce...

Ayşe Ertekin

## **Yazmak ama yazmak**

Arka fonda efkara bürünürken  
Bir ucunda hayallerim Dürter yüreğimi.  
Bir müzik,bir hüzün birde umut belirir peşi sıra  
Ve dibi gelmiş dördüncü çay kupası..  
Birbirini kovalayan nice nice değişken ruh halleri,  
En iyisi ben yazayım...  
Hem meşk edip, hem dizeler yazayım  
Her halükarda yazayım.  
Yazmak yazmamaktan iyidir diyerek..

Ayşe Ertekin

## **Yeni nesil-eski insan**

Dantellere sarıp  
sarmalamışlar beni

Bir neslin  
bozluğundan uzakta

Mayası taze  
ekmeğın bekçileri

Hırpalanmış  
dağların etekleri

Balıkçının  
kıyıya vurmuş tekneleri

Savurdular beni  
en zirvelere

Savrulun kalplerin tefecileri  
Bir ufkun taciri geliyor..!!

.....  
12/04/20  
.....

Ayşe Ertekin

## **Yok olsun güzelce**

Besledim seni bir bir yitirdiğin duygularla  
Bilirim senden ne sana ne bana var bir fayda  
Avuğ iği yanığı kadar acısı  
Oldu ve bitti senin için.  
Ne sana nede bana olmayan,  
Eğreti,abartı ve şaşalar yüklemişsin sevdaya  
Bir anlık Ümit vari olduysam ne fayda  
Besbelli belirir, hatta çarpa çarpa suratıma...  
Hep zevk hep hevestir abartısız ve açık.  
Ya da heyecan!  
Mahsum duyguları zindana yollama  
Temiz bir veda et ve yolla kendini  
Uzaklaş benden  
Yokluğun bir tuhfidir,  
Yokluğun müjdedir bana..

Ayşe Ertekin

## Yolcu

Birgün gideceğim  
Beklenmedik bir anda  
Tek başıma  
Bırakacağım başı boş sözcükleri  
Heybemi omuzuma alıp  
Ulaşamadığım denizleri terk ederek  
Yosun kokusu salarak gideceğim  
O gün geldiğinde anımsayacaksın şiiri  
Yelkenleri suya daldıracaksın  
Koşacaksın belki  
Deniz yetmeyecek  
Ulaşamayacaksın sahillere

Bir gün ansızın  
Çıkıp gideceğim  
O gün geldiğinde hatırla bu şiirimi  
Hazırla kendini  
Bak bu resmime  
giderken burda olduğum gibi bakacağım yüzüne  
Ne güleç nede ağlak  
Anımsa beni o gün geldiğinde  
Bak  
İyi bak son resmime.  
Hazırla kendini  
Ve unut beni...

Ayşe Ertekin